

**DET KONGELIGE
FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENT**

Fiskeri- og kystminister Svein Ludvigsen

Landsmøte i Norges Fiskarlag

Trondheim, 7. oktober 2005

Innledning

Dirigent, formann, delegater og gjester,

Statsrådslista for den nye regjeringen er ennå ikke klar, men jeg røper vel ingen hemmelighet hvis jeg sier at dette blir min siste tale til Norges Fiskarlag som fiskeri- og kystminister – i hvert fall i denne omgang!

Jeg spekuler ikke over hvem som er glad, og hvem som beklager det.

Sammen med dere har jeg hatt 4 spennende år, 4 utfordrende år. 4 år med mål og resultater, og det er tid til både å summere opp, og sule opp. Men jeg slutter ikke å undre meg over hvorfor så mange tilknyttet denne næringen er mer opptatt av å forbanne mørket fremfor å tenne lys!

FKD
FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET
Verdier fra havet – Norges framtid

Fokus fra 2001

- Tre hovedmål:
  - ✓ Bedre lønnsomhet i hele verdikjeden
  - ✓ En enklere hverdag
  - ✓ Forbedret sikkerhet
- Å snu pessimisme til optimisme
- En god næringspolitikk er god distriktpolitikk – bevare det beste, for å skape en sterk distriktsnæring

2
Norges Fiskarlags landsmøte – 7. oktober 2005
Fiskeri- og kystminister Svein Ludvigsen

Jeg satte meg 3 hovedmål en oktoberdag for 4 år siden. Målene var bedre lønnsomhet i hele verdikjeden, det skulle bli enklere å være fisker og sikkerheten skulle forbedres.

Men det er ikke nok å sette mål. Man må vite retningen, og man må ha vilje til å iverksette. Slikt blir det bråk av. Og det ble så.

Men jeg konstaterer økt oppslutning om både målene, veien og resultatene.

Og jeg ser generasjonsmotsetninger blant dere som ikke gagnar næringen. Dere burde slippe flere unge frem, og

flere unge meninger burde få gjennomslag. I motsatt fall er jeg redd dere slipper å høre dem om ikke så lenge, i de etablerte fagorganisasjonene.

For 4 år siden var det maktpåliggende nødvendig å snu pessimismen som var i ferd med å kvele næringen. Jeg er tilfreds med at pessimismen er snudd til optimisme, på kysten og i marin sektor.

I år setter vi tidenes eksportrekord. Rentene er på lavnivå. Tallenes klare tale bekrefter at lønnsomheten er forbedret i flåte og industri. Unge mennesker står frem og sier at de har fremtidsstro for næringen.

Bordet er dekket, velkommen inn sier jeg til min etterfølger, og ønsker lykke til.

Målet var lønnsomhet og internasjonal konkurransekraft. Konkurransekraft sterk nok i markedene, i kampen om kapital og arbeidskraft her hjemme.

Friske penger kommer det bare inn i verdikjeden når en forbruker ett eller annet sted i verden tar et norsk fiskeprodukt ut av butikkhylla og betaler i kassa, eller velger "Bacalao de Noruega" på restaurantmenyen. Det er derfra de kommer, pengene i pengeboka deres også.

Veien var å forandre for å bevare. Bevare det beste i næringen, stimulere ungdommen til å søke fiskerinæringen og gjøre næringen til en tryggere grunnmur i kystdistriktene. Fiskerinæringen kan ikke leve med at politikerne bruker dere som et distriktpolitisk virkemiddel. Dere kan ikke alene ta ansvaret for bosetningsmønsteret. Men dere kan være en sterk distriktsnæring dersom rammebetingelsene gjør dere i stand til å tjene mer penger, enn til løpende utgifter.

Moldeerklæringen

Mitt første møte med Fiskarlaget som statsråd, var årsmøtet til Sunnmøre og Romsdal Fiskarlag i Molde, i november 2001. Da sa jeg:

”Min visjon er at havet skal blomstre og kysten skal yngle. Så får jeg være såmann”. Resultatene taler for seg selv! Noen synes kanskje dette er svulstige klisjer. Dem om det. For meg er det viktig at vi ikke bare har minner, men også drømmer. Drømmen beskrev jeg slik:

FKO
FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET
Verdier fra havet - Norges framtid

Vår ambisjon

- En bærekraftig marin næring bestående av lønnsomme og omstillingsdyktige foretak med høy innovasjons- og nyskapingsevne.
- En marin næring som sammen med annen næringsvirksomhet bidrar til å utvikle robuste og levedyktige kystsamfunn.
- En næring som er i stand til å konkurrere i det internasjonale markedet

3
Norges Fiskarlags landsmøte - 7. oktober 2005
Fiskeri- og kystminister Svein Ludvigsen

”Sammen skal vi styre skuta inn i en spennende fremtidsnæring, som forsyner verden med god, sunn og sikker mat.”

Men drømmen realiseres ikke av drømmere. Drømmen realiseres av praktikere som er villig til å gjøre de mange små og store endringene som til sammen bringer oss rett vei, nærmere målet.

Jeg ser unge fiskere som vil. La dem få lov, er mitt råd, de er praktikerne som ikke fortaper seg i drømmene om at alt var bedre før. For det var ikke bedre før!

Rettesnoren for mitt arbeid har vært å holde målet klart i sikte, og være villig til å gjøre de endringer som kreves. Og vi kan oppsummere Sem-erklæringen og konstantere at vi er godt i gang med å oppfylle regjeringens ambisjon om

- En bærekraftig marin næring bestående av lønnsomme og omstillingsdyktige foretak med høy innovasjons- og nyskapingsevne.
- En marin næring som sammen med annen næringsvirksomhet bidrar til å utvikle robuste og levedyktige kystsamfunn.
- En næring som er i stand til å konkurrere i de internasjonale markedet.

Enklere hverdag

FKO
FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET
Verdier fra havet - Norges framtid

En enklere hverdag - Sem-erklæringen

- En offentlig sektor som er brukerorientert, serviceinnstilt, effektiv og innrettet mot borgernes høyst ulike behov og ønsker
- Et slankere og mer effektivt byråkrati, slik at ressurser blir frigjort til offentlige kjerneoppgaver
- Forenkling!

4
Norges Fiskarlags landsmøte - 7. oktober 2005
Fiskeri- og kystminister Svein Ludvigsen

Jeg lovet dere en enklere hverdag for 4 år siden, og mye har skjedd på dette feltet. For å ta utgangspunkt i Sem-erklæringen, så sa den at

- Regjeringen ville ha en offentlig sektor som er brukerorientert, serviceinnstilt, effektiv og innrettet mot borgernes høyst ulike behov og ønsker.
- Regjeringen ville også arbeide for et slankere og mer effektivt byråkrati, slik at ressurser blir frigjort til offentlige kjerneoppgaver. Lover og regler skulle også forenkles.

Det er ikke tilfeldig at jeg trekker frem disse to punktene. En ting er at dere forholder dere til departement og direktorat som regulerende myndighet og regelverksprodusenter. Men dere er også brukere av offentlige tjenester. Og da skal dere stille krav til embetsverket om hvordan man fremstår og opptre i møte med dere.

For de er til for dere, ikke motsatt!

Jeg blir hver dag når jeg kommer på kontoret, minnet på løftet om en enklere hverdag. Mellom heisene i departementets bygg i Grubbegata 1, henger denne plakaten.

Mine virkemidler for å gjøre hverdagen enklere for dere har vært organisasjonsendringer, både i underliggende etater og i departementet, regelverk er forbedret og gjort lettere tilgjengelig, myndighet er delegert og teknologiske muligheter i større grad utnyttet.

I august 2004 la jeg frem rapporten "Enklere hverdag" og jeg ga dere "6 gyldne løfter":

1. Forenklingsarbeidet skal fortsette. Antallet forskrifter skal reduseres.
2. Saksbehandlingsskøene skal avvikles innen 1. januar 2005, og det skal innføres servicegaranti på tre måneders behandlingstid.
3. Enklere språk i kommunikasjonen med brukerne.
4. Fiskeriforvaltningen skal ligge i tet når det gjelder elektronisk forvaltning.
5. Ytterligere desentralisering.
6. Det skal gjennomføres brukerundersøkelser.

Arbeidet er ikke fullført, men jeg håper min etterfølger vil holde trykket oppe på embetsverket og byråkratiet.

Fiskeridirektoratet er omorganisert, både sentralt og regionalt. Vi har delegert avgjørelsesmyndighet, fra departementet til direktoratet, og fra direktoratet i Bergen til regionkontorene.

Hadde jeg fortsatt ville vi fra 1. juli neste år gjennomført en omfattende desentralisering ved å overføre oppgaver, ressurser og personell fra Bergen til regionkontorene. Til kompetansesenter nærmere dere, med andre ord.

Målsettingen med dette har vært bedre service til dere som er brukere av fiskeriforvaltningens tjenester. Avgjørelsesmyndigheten skal komme nærmere dere, og være kvalitativt bedre. Ved å samle mer bredde og dybde i fagkompetansen, ble regionkontorene i Fiskeridirektoratet styrket, og dere får bedre service.

Saksbehandlingstiden har blitt kortere. Det som tidligere kunne ta flere måneder, blir nå avgjort på en uke eller to. Men forvaltningen har enda et betydelig forbedringspotensiale, og dere må være enda mer krevende kunder!

Brukerundersøkelsen vi gjennomførte våren 2005, gir gode tilbakemeldinger til Fiskeridirektoratets regionkontor når det gjelder service, informasjon og tilgjengelighet overfor brukerne. Det er bra. Så får direktoratet i Bergen og departementet i Oslo ta dere mer på alvor og etterleve i saksbehandlingen vår devise om "å fremme, ikke hemme".

Jeg håper det blir gjennomført en ny brukerundersøkelse i 2006, slik at man kan følge opp utviklingen fremover.

FRD
FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET

Verdier fra havet – Norges framtid

Noe av forenklingsarbeidet:

- ✓ 22 gamle forskrifter om utøvelsen av fiske er erstattet av 1
- ✓ Tilsvarende innenfor havbruk – 15 gamle forskrifter erstattet av 3
- ✓ Ny akvakulturlov trer i kraft 1.1.06
- ✓ Havressurslovutvalgets forslag fra juni 2005
- ✓ Reguleringsforskriftene er forenklet og harmonisert
- ✓ Enklere språkbruk i vedtak mm
- ✓ IT-løsninger sikrer effektiv saksbehandling og kommunikasjon utad
- ✓ Åpenhet og innsyn i registre og opplysninger

7

Norges Fiskarlags landsmøte – 7. oktober 2005
Fiskeri- og kystminister Svein Ludvigsen

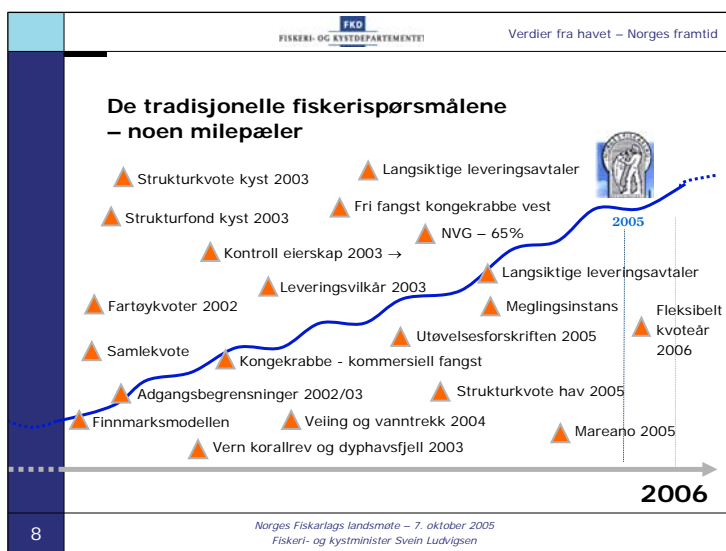
Forenkling og harmonisering av regelverket er en kontinuerlig prosess. Vi har fått på plass en del, mange prosesser er i tillegg i gjennomføringsfasen og noe dreier seg om holdninger som må sitte i ryggmargen til byråkratene. La meg nevne noen eksempler fra satsingsområder som jeg håper blir videreført etter at jeg forlater kontoret 17. oktober:

- Det tekniske regelverket – utøvelsesreglene – er forenklet, og 1 ny forskrift har erstattet 22 gamle.
- Tilsvarende innen havbruk er 15 gamle forskrifter erstattet av 3 nye.
- Ny akvakulturlov trer i kraft 1. januar 2006.
- Havressurslovutvalget leverte i juni sitt forslag til ny lov til erstatning for saltvannsfiskeoven.
- Reguleringsforskriftene er forenklet og harmonisert.
- Enklere språkbruk i vedtak og i andre sammenhenger.
- Gode IT-løsninger for å effektivisere forvaltningen og gjøre kommunikasjonen med brukerne og forvaltningen, salgslagene og kontrollmyndighetene er blitt enklere.
- Åpenhet og innsyn i registre og opplysninger, om fartøy, kvoter og fangst.

Men som sagt – testen er hvordan dere oppfatter endringene. Og jeg oppfordrer Fiskarlaget til å være langt mer aktiv på dette feltet, og ikke bare opptre som lobbyist for enkeltsaker som har kjørt seg fast.

Den tradisjonelle fiskeripolitikken

Nå over til de mer tradisjonelle fiskerispørsmålene, og min første erfaring er at det er alt for mange nostalgikere, museumsvoktere og utgått-på-dato-synsere blant politikere, i akademiske kretser, i media og innad i næringen, som heller vil bevare fortiden for å slippe å tilpasse seg virkeligheten.

Jeg ser et klart skille mellom unge, offensive, "sultne" fiskere som føler på kroppen at de må tjene mer penger for å kunne fortsette, og de langt med "velfødde" og defensive som er veletablert med kvoter de fikk gratis den gang fisket ble lukket.

Derfor har jeg liten forståelse for 66-åringen fra Gamvik som i en fiskeriavis beklager seg over at kvoten og båten som han skal selge, er blitt så dyr at ingen ungdommer i bygda har råd til å kjøpe den, og derfor blir bygda tappet for næringsgrunnlaget. Jeg bare minner om det, hvem som helst kan godt gi bort kvoten. Syndsforlatelse gis

ikke for egen grådighet ved å skylde på fiskeriministeren!

Men jeg kunne kanskje ønske at fiskerijournalistene ikke bare er mikrofonstativ for kritikerne, men også spurte dem om hva som er deres alternative løsning.

Derfor har jeg heller ingen forståelse for de som øser seg opp i påtatt indignert harme over strukturtiltakene, samtidig som de ivrig tilpasser seg selv. De minner meg om oppdretteren på en øy langt ut i havet i Nordland som ba oppdretterne boikotte tildelingen av nye konsesjoner for et par år siden, men som selv søkte på flere!

Nok om det – la oss heller se litt nærmere på noe av det som faktisk er gjort:

Forutsigbarhet i kvotefordelingen

Forutsigbarhet og langsiktighet er viktige rammebetingelser for dere fiskere.

Forutsigbarhet i kvotefordelingen

- Sem-erklæringen: Størst mulig forutsigbarhet i kvotefordelingen mellom ulike fartøygrupper
- Næringskomiteen i 1999:
  - ✓ Omforente fordelinger, arbeides frem i fiskernes organisasjoner
  - ✓ Opprettholdes over tid, for å være verktøy for strukturtilpassning og langsiktig planlegging
- Fulgt opp av denne regjering, i praktisk arbeid og forankret i stortingsdokumenter

Norges Fiskerlags landsmøte – 7. oktober 2005
Fiskeri- og kystminister Svein Ludvigsen

Fordelingskampen er slutt, har jeg sagt i 4 år. Sem-erklæringen stadfestet en målsetting om "størst mulig forutsigbarhet i kvotefordelingen mellom ulike fartøygrupper", og jeg sa i Molde høsten 2001 at jeg ville følge den anbefalingen som kom fra Landsmøtet i 2001.

Jeg gir for øvrig stor honnør til Fiskerlaget for at dere har tatt den belastningen det har vært å arbeide frem en omforent og samlet anbefaling. Slikt koster, men dere burde fått nye medlemmer som takk, fordi næringen er tjent med en forent og sterk interesseorganisasjon.

En gammel krigsstrategi sier "splitt og hersk". I denne sammenheng er ikke fiskerne tjent med et splittet og svakt Norges Fiskerlag. Derfor er mitt råd til fiskerne, slutt opp om faglagene, gå inn i diskusjonene,

for det er der fremtidens fiskeripolitikk formes. Og mitt råd til lokal- og fylkeslagene er, slipp ungdommen til og la de som skal være i næringen, få større innflytelse enn de som skal ut! Fiskarlagsårsmøtet i Finnmark var i så måte en befriende opplevelse, og ingen fylkeslag har jeg lyttet mer oppmerksom til enn nettopp dem, fordi den saklige debatten de står for, uavhengig om de er enig med meg eller ikke, er konstruktiv, søkende, realistisk og resultatorientert.

Finnmarksmodellens stabilitet, fartøykvoter og struktursaken er eksempler på at jeg har lagt vekt på Fiskarlagets anbefalinger. Mens kolmulefordelingen er et eksempel på det motsatte.

Stikkordene er forutsigbarhet og langsiktighet. Alle skal vite hva man har å forholde seg til, ved strukturering og andre beslutninger, og gjøre sine valg ut fra kjente størrelser – så langt størrelsene kan være kjente. Biologiens innfall og utfall får vi finne oss i å leve med.

Standpunktet om at fordelingen må ligge fast har vi også lagt frem for Stortinget, gjennom Kyststrukturmeldingen i 2003 og Den blå åker-meldingen nå i vår – i tråd med det en samlet Næringskomite ba om i forrige stortingsperiode. Komiteen sa da:

- for det første at næringen selv gjennom fiskernes organisasjoner bør medvirke til å finne frem til omforente fordelinger mellom gruppene,
- og
- for det andre at fordelingen må opprettholdes over tid, for å være et verktøy som stimulerer til strukturtilpasning og langsiktig planlegging.

Så får fremtiden vise hva de nye regjeringspartiene vil gjøre, jeg mener, om de fortsatt mener det samme i regjering som i opposisjon.

Adgangsbegrensninger

Lenge før min tid har skiftende regjeringer innført adgangsbegrensninger – ordinære konsesjonsordninger eller årlige adgangsbegrensninger – i en rekke fiskerier. Jeg har fortsatt dette arbeidet.

Adgangsbegrensninger

- Intet nytt – men hvorfor?
  - ✓ Moderne fiskefartøys fangstkapasitet, kombinert med åpne fiskerier, vil innebære overetablering
  - ✓ Til skade for alle; fiskere, fiskeindustrien og fisken
  - ✓ Alles kamp mot alle vil gå ut over de minste fartøyene
- Differensiert flåte og lønnsom drift krever adgangsbegrensninger og tilpassede reguleringer

10

Norges Fiskarlags landsmøte – 7. oktober 2005
Fiskeri- og kystminister Svein Ludvigsen

Det er delte meninger om hvorvidt dette er rett eller feil vei. Min vurdering har vært at det ikke er noen vei utenom. Det verste jeg kunne gjøre var å ikke gjøre noe!

To grunner for det:

Moderne fiskefartøy – uansett størrelse – har en slik fangstkapasitet at det ikke er noen vei utenom regulering og adgangsbegrensning av stadig flere fiskerier. Der hvor det er penger å tjene, og der hvor det er fritt frem for å etablere seg, vil det stadig komme nye.

I realiteten er dette til skade for alle; for fiskerne, for fiskeindustrien og for fisken.

For det andre; en slik utvikling vil gå ut over de minste fartøyene. Og jeg har vært opptatt av å sikre de minste fartøyene, og kaller meg med stor frimodighet "sjarkens beste venn".

Dersom man fritt skal konkurrere om å fiske størst mulig kvantum, raskest mulig, vil de som har størst fartøy og størst fangstkapasitet, som regel være vinnerne. Stadig flere ville da måtte ta valget mellom å være med på leken – å investere i stadig større og dyrere fartøy – eller å gi seg.

Vi skal opprettholde en differensiert flåte. Jeg har vært opptatt av at lokal rikdom i havet skal kunne utnyttes på en fornuftig måte lokalt, men det er dere fiskerne som først og fremst avgjør om mottak hjemme overlever. Det er dere som lojalt kan velge å levere heime, for å bidra til å opprettholde arbeidsplassene i bygda.

Jeg hører at noen anklager meg for at fiskebruket i bygda stenger, etter at de selv går til nabofjorden for en 50-øring mer for fisken! Det blir som de som beklager seg over at nærbutikken ikke har de småvarene de glemte å kjøpe på varehuset i byen! Den som har en eksklusiv rettighet, en kvote, må kjenne etter om det samfunnsansvaret som følger med, skal sikre fiskebruket i heimbygda, eller ikke.

Jeg skal ikke bruke tid på å ramse opp hvilke fiskerier som har blitt adgangsbegrenset for hvilke fartøygrupper i min tid, men nøyer meg med konklusjonen slik jeg ser det akkurat nå: De fiskerier hvor det er behov for adgangsbegrensninger, er nå adgangsbegrenset.

De som har en hang til nostalgi, kan beklage det. Men det hjelper ikke annet enn å styrke selvbilde for "sytpesian i kallkråa" som en fisker sa til meg etter et presseoppslag.

De som er opptatt av å møte fremtiden med det beste vi kan by, vil se nødvendigheten i det som er gjort. Og stadig flere gjør det, er mitt klare inntrykk etter at jeg har reist kysten rundt i 4 år og lagt "øret til bakken og lyttet!".

Fiskereid flåte

Så noen ord om deltakerloven og spørsmålet om eierskap til fiskefartøy. Regjeringen er opptatt av å videreføre prinsippet om en fiskereid flåte. På den annen side må vi erkjenne behovet for fornyelse i flåten, og at det krever betydelig kapital. Derfor bør vi være åpne for kreative løsninger på egenkapitalbehovet, men innenfor lovens rammer.

Fiskereid flåte

- Utgangspunktet også her Sem-erklæringen
- Stråmannsselskap og postkasserederier – konstant oppmerksomhet om dette ved behandlingen av saker
- Erklæringer som undertegnes av søkere og advokater
- Lovens krav står ved lag – overtredelse får konsekvenser for konsesjon eller deltakeradgang
- Fiskere som står som stråmenn, undergraver deltakerloven

11

Norges Fiskerilags landsmøte – 7. oktober 2005
Fiskeri- og kystminister Svein Ludvigsen

Det er vel kanskje å overdrive dersom man hevder at disse 4 årene har vært preget av overskrifter og søkelys på stråmannsselskaper og postkasserederier. Likevel har dette vært et tema som jevnlig har dukket opp, og som det er gjort noe med. Det er nå en stående ordre til saksbehandlere og andre; på regionkontor, i direktoratet og i departementet, at man skal ha oppmerksomhet mot dette når man behandler enkeltsaker.

Det er utarbeidet erklæringer som søkere, advokater og andre som måtte bistå ved en søknad, skal undertegne.

Det vi særlig er ute etter å finne ut av, er om det finnes underliggende avtaler som innebærer at det i realiteten er minoritetseieren som kontrollerer fartøyet og konsesjonen eller deltakeradgangen.

Jeg sier det enda en gang, den som blir tatt for juks må være forberedt til å sitte igjen med et fartøy uten rettigheter.

Slik skal vi nemlig ikke ha det; lovens krav om at fisker skal være majoritetsseier **og** skal ha faktisk kontroll, står ved lag. Det er – selvsagt – helt uakseptabelt å forsøke seg på skjulte avtaler som innebærer at det reelle forholdet er et annet enn det som presenteres for myndighetene i en søknad.

Og som Nordland Fylkes Fiskarlag har påpekt på sitt årsmøte – fiskere som står som stråmenn, undergraver i realiteten deltakerloven.

Jeg har også avslått å bruke lovens dispensasjonshjemmel til fordel for fiskeindustrien, når industribedrifter har ønsket å kjøpe fiskereide torsketrålere. Jeg mener at når loven er som den er, og Sem-erklæringen er som den er, så er dette den mest lojale oppfølgingen av prinsippet om en fiskereid flåte. Industrien eier med full rett de fartøyene de er tildelt konsesjoner for, men skal ikke kunne kjøpe ut fiskerne, heller ikke fra trålflåten.

Med andre ord, hvis vi skal endre disse forholdene har jeg ment at det må gjøres med en lovendring, og ikke med dispensasjoner.

Kapasitetstilpasning

Om perioden ikke har vært preget av overskrifter om stråmannsselskap og postkasserederier, så kan vi derimot trygt si at strukturdebatten har preget de siste årene.

FRD
FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET

Verdier fra havet – Norges framtid

Strukturdebatten

- Strukturordninger kyst 2003 og hav 2005
  - ✓ mer lønnsom drift for den enkelte
  - ✓ øke mulighetene for fornying
  - ✓ skape attraktive arbeidsplasser langs kysten
- Endringer skjer i alle næringer, til alle tider – strukturen må få tilpasse seg for å utnytte ny teknologi og møte en ny tids krav
- "evigvarende kvoter"?
- "privatisert fellesressurs"?
- "innført omsettelige kvoter"?

12

Norges Fiskarlags landsmøte – 7. oktober 2005
Fiskeri- og kystminister Svein Ludvigsen

Her er vi midt i kjernen av det som dreier seg om å rigge fiskeflåten for fremtiden og gjøre næringen attraktiv for ungdommen gjennom å

- legge til rette for en mer lønnsom og effektiv drift for den enkelte,
- øke mulighetene for fornying og
- skape attraktive arbeidsplasser langs kysten.

Jeg er ikke et øyeblikk i tvil om at struktureringen er nødvendig. Det er rett og slett slik at det samme kilo fisk ut av havet ikke kan finansiere bygging og drift av like mange fiskebåter – med like mange fiskere – som tidligere.

Den som fortsatt ønsker å ro fiske – bokstavelig talt – i åpne båter, kan gjerne være motstander av strukturordningene. Da må man imidlertid ta med på kjøpet den tids materielle levestandard, sikkerhetsnivå og arbeidsmiljø.

Men jeg har vanskelig for å forstå at den som ser at kravene til sikkerhet, arbeidsmiljø og lønnsnivå har endret seg, kan være uenig i at strukturen i fiskeflåten må tilpasses en ny tid. Og dette er ingen ny utvikling: Antall registrerte fiskefartøy var på sitt høyeste rundt 1960. Antall registrerte fiskere var på sitt høyeste rundt 1940. Teknologien forandrer seg, og arbeidsoppgavene i samfunnet forandrer seg. Næringer som sysselsatte mange hender tidligere, gjennomgår endringer. Noen blir helt borte.

Det som var en god og riktig tilpasning under gårsdagens forhold, er ikke det rette for å utnytte ny teknologi eller for å møte en ny tids krav. Dette gjelder fiskerinæringen, som alle andre næringer. Vår oppgave er å sørge for at strukturene får lov å tilpasse seg fremtidens krav, og at endringene skjer på en så smidig måte som mulig. Den som ikke kontinuerlig forbereder seg på fremtiden, blir stående alene igjen på kaikanten!

Og for enda en gang å slå fast fakta omkring ordkløyveriet om privatisering, omsettelighet og evigvarende. Jeg tviler ikke på at professorer, journalister og andre vil fortsette ordleken, men jeg er nå mest opptatt av realpolitikken. Og det er den dere skal tjene penger på, ikke filologiske betraktninger fra professorale parnasser og varme skrivestuer.

Jeg har ikke – slik det har blitt påstått – innført ”evigvarende kvoter”.

Jeg har ikke – slik det har blitt påstått – ”privatisert fellesressursene”.

Jeg har ikke – slik det har blitt påstått – ”innført omsettelige kvoter”.

En båt med konsesjon eller deltakeradgang kan selges for det juristene kaller ”fortsatt drift”. Det betyr i klartekst at kjøperen også betaler for konsesjonen eller deltakeradgangen. Men slik har det vært siden man startet å lukke fiskerier, hvor trålflåten var først ute med begrensning på antall konsesjoner fra 1939. Kikk etter i fiskeravisene på 90-tallet og du vil finne annonse på annonse hvor folk selger kvoter!

Det er fortsatt – slik det alltid har vært – myndighetene som fastsetter kravene for å kunne eie fiskefartøy, og som tar stilling til om den enkelte fyller disse vilkårene. Men myndighetene avgjør ikke om det er Per eller Pål som faktisk skal få kjøpe båten med kvote, dersom begge oppfyller vilkårene. Det er det selgeren som avgjør.

Og om selgeren velger å selge til Per fordi han betaler best, eller til Pål fordi han har vokst opp i nabohuset – ja, det er faktisk noe myndighetene ikke bør ha noe med.

Denne form for omsettelighet eller privatisering – kall det hva dere vil – er altså ikke noe jeg har innført. ”Kvotetilsalgs”-annonsene så vi lenge før jeg ble statsråd.

Strukturordninger for 10-15 metringene.

Dere skal i morgen debattere spørsmålet om strukturkvoteordning for gruppen 10 til 15 meter. Jeg skal ikke foregripe denne debatten, men bare minne om at departementet har sendt ut et høringsforslag, slik at grunnlaget ligger klart dersom den nye regjeringen ønsker å fortsette det arbeidet som næring og regjering hittil har stått sammen om.

Tidspunktet for utsendelsen har også sammenheng med statsbudsjettet, siden strukturspørsmålet har avgiftsmessige konsekvenser som Stortinget må ta stilling til. I fall struktureringen blir utvidet til denne gruppen, vil dere for øvrig få en avgiftslette på omkring 30 mill kroner.

Leveringsvilkår

FRO
FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET

Verdier fra havet – Norges framtid

Leveringsvilkår

- Bortfall av russetorsken synliggjorde behov for å ta fatt i dette – forskriften av 2003 et fremskritt i forhold til situasjonen som den var
- Kontroll av etterlevelse
- Uavhengig evaluering – er reglene egnet til å sikre at målsettingen blir oppfylt?
- Målsettingen: Å sikre anlegg som bearbeider fisk, stabil råstofftilførsel fra torsketrålerflåten

13

Norges Fiskerilags landsmøte – 7. oktober 2005
Fiskeri- og kystminister Svein Ludvigsen

Alt for lenge unnlot mine forgjengere i Fiskeridepartementet å følge opp leveringsbetingelsene, men bortfallet av russetorsken bidro i vesentlig grad til å synliggjøre at forholdene ikke var som de burde.

Regjeringen grep derfor fatt i problemstillingen rundt leveringsvilkår for torsketrålfartøy, gjennom nye generelle regler i forskriften fra 2003. Og vi følger nå opp med kontroll av det enkelte fartøy ved utløp av året. For tiden er flere saker til oppfølging i Fiskeridirektoratet, og i dialog med rederiene.

Jeg skal ikke bruke mer tid på dette enn det som kreves for å fortelle at vi mener å ha kommet et stykke på vei for å få dette til å virke etter hensikten – på en måte som både rederier og landindustri kan leve med – men at vi ikke nødvendigvis er helt i mål. Dette dreier seg i aller høyeste grad om å få de ulike leddene i verdikjeden til å fungere sammen, og avstemme forholdet mellom dem på en fornuftig måte.

Det gjennomføres nå en evaluering av de nye reglene, og så får min etterfølger vurdere om det er behov for å gjøre endringer.

Råfiskloven, langsiktige leveringsavtaler og meglingsinstans

Så har vi, i samarbeid med salgslagene og industriens organisasjoner, og med utgangspunkt i stortingsmelding nr 19 Den Blå Åker og behandlingen av denne, satt i gang to prøveprosjekter – begge innenfor rammen av råfiskloven.

Råfiskloven

- Den blå åker og Stortingets behandling av meldingen
  - to prøveprosjekter:
    - frivillige, langsiktige leveringsavtaler
    - meglingsordning
- Innenfor rammen av råfiskloven
- Råfisklagets ferskfiskauksjoner

14

Norges Fiskarlags landsmøte – 7. oktober 2005
Fiskeri- og kystminister Svein Ludvigsen

Det første handler om frivillige, langsiktige leveringsavtaler. Dette dreier seg også om forutsigbarhet og langsiktighet i fiskerinæringen.

Slike avtaler kan bli viktige for fiskeindustriens mulighet til å styrke sin posisjon i markedene – gjennom planlegging og bedre styring med råstofftilgangen. Fiskere og kjøpere som ønsker å inngå slike avtaler, bør gis adgang til det.

For det andre en frivillig meglingsordning.

Dette handler om å se hele verdikjeden, ha et verdikjedeperspektiv, om å dreie fokus fra fangst til marked. I dag forhandler salgslagene og industrien om minstepris. Den ene parten, salgslagene, sitter imidlertid med makt og myndighet til å diktere prisen. Det er vel tillatt å ha en viss forståelse for at industrisiden misliker dette, men jeg har holdt fast ved Sem-erklæringen: råfiskloven ligger fast.

Men spørsmålet er – og min utfordring til industrien var – å finne en måte å se dette litt utenfra på. Nå forsøker vi med en frivillig meglingsinstans – en utenforstående som kan legge frem sitt syn – sin vurdering av hva som er en riktig minstepris, hele verdikjeden tatt i betraktning – når de to partene ikke kommer frem til enighet.

Jeg synes faktisk salgslagene viste større imøtekommenhet, og jeg er redd industrien vil møte mindre forståelse under en ny regjering. I så måte burde de utnyttet bedre den muligheten jeg tilbød dem. Det kan bli lenge til neste sjanse byr seg!

Begge prøveprosjektene skal i utgangspunktet løpe i to år – så får vi se hva som blir konklusjonene.

La meg også si at jeg følger med stor interesse Råfisklagets prøveprosjekt med ferskfisk-auksjoner – men observerer med en viss undring at industriledere som ønsker Råfiskloven fjernet, likevel ikke vil ha auksjoner! Hva vil de da ha, kan man fristes til å spørre?

Fartøkvoter – fleksibelt kvoteår

Så over til noe som virkelig har ligget meg på hjertet, fartøkvoter for planlegging av driften – istedenfor ulønnsomt kappfiske for å berge sin andel av totalkvota. Fartøkvoter er også en handsrekning til mer forutsigbar og planlagt råstofftilgang til industrien og markedene.

Verdier fra havet – Norges framtid

Fartøkvoter – fleksibelt kvoteår

- Siktemål:
å spre fisket over en større del av året
- Fartøkvoter gir
  - ✓ trygghet for å beholde din andel av kvoten
  - ✓ mulighet for å tenke kvalitet
  - ✓ forbedret leveringsdyktighet for industrien
- Fleksibelt kvoteår skal gi sikkerhet for at man ikke risikerer å tape på å vente

Kalender

desember 2005							januar 2006						
m	t	o	t	f	i	s	m	t	o	t	f	i	s
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	4	5	6	7

15

Norges Fiskerilags landsmøte – 7. oktober 2005
Fiskeri- og kystminister Svein Ludvigsen

Vel er vi i mange fiskerier og for mange fartøygrupper avhengig av de store sesongfiskeriene. Men selv om vi tar utgangspunkt i det, mener jeg at vi må gjøre det vi kan for å spre fisket over en større del av året.

Ingen er tjent med at det brytes på land store kvanta, på kortest mulig tid, fra flest mulig båter, uten tanke for kvalitet. Og uten tanke for når fisken betales best, og når industrien har kunder som etterspør varene.

Faste fartøkvoter for hvert fartøy i de fleste av de regulerte fiskerier, er ikke hele svaret på denne utfordringen. Men det innebærer at den enkelte fartøyeier i større grad kan basere seg på å drive fiske utenfor de tradisjonelle sesongene, uten å risikere at fisket stoppes før man har tatt sin kvote. Slik kan man rette fokus mot kvalitet, industriens behov og industriens evne til å betale gode priser.

Fartøkvoter er det rene kinderegget – tre ting på en gang:

1. trygghet for å beholde din andel av kvoten
2. mulighet for å tenke kvalitet
3. forbedret leveringsdyktighet for industrien.

Men som sagt; fartøkvoter er ikke hele svaret. Men kombineres dette med en viss grad av fleksibilitet i kvoteåret – for å gi sikkerhet for at man ikke risikerer tapt kvote ved å vente – så tar vi ytterligere et skritt i riktig retning.

Som vi varslet i Den Blå Åker skal vi derfor åpne for at en andel av kvoten i kystfiskeflåten kan overføres fra et år til det neste. Vi arbeider med et regelverk for dette, og det har selvsagt implikasjoner i forhold til Russland, men det er min klare ambisjon at dette skal være på plass fra 1. januar 2006. I så fall vil det like selvsagt ikke være mulighet til refordeling av fisk i høst. Men jeg kan forsikre dere om at det er ikke noen misforståelse, slik noen har hevdet, at målet er 1.1.2006!

Internasjonale spørsmål

Så og si alt av fiskebestander forvalter vi sammen med andre land. Så å si alt eksporterer vi, og konkurranse er et nøkkelord. Da er rettferdig fordeling mellom nasjonene, basert på historiske rettigheter og sonetilhørighet, en nøkkel til bærekraftig og fredelig utvikling.

FKO
FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET

Verdier fra havet – Norges framtid

Internasjonale spørsmål

- Norsk vårgytende sild: fra 57 til 65% - økt verdi på 300 mill. kr
- Snart løsning på kolmule?
- Felles løsning for veiing og vanntrekk
- Langsiktige forvaltningsstrategier
- Havnestatskontroll på kontinentet
- IUU og ghost-fishing er fortsatt utfordringer
- Dialogen i forhold til Russland er løftet til høyeste politiske nivå

16

Norges Fiskarlags landsmøte – 7. oktober 2005
Fiskeri- og kystminister Svein Ludvigsen

Kontroll med ressursuttaket burde være en selvsagt følgesvenn for ethvert samarbeid. Slik er det dessverre ikke.

Regjeringen har lagt stor vekt på disse sakene, og jeg kan se tilbake på et særdeles konstruktivt samarbeid spesielt med utenriksministeren og statsministeren. Jeg har hele tiden vært trygg på at regjeringen Bondevik II sto bak meg, både i internasjonale konflikter knyttet til kontroll, fordeling og marked, så vel som i nasjonalt omstridte spørsmål.

Derfor har Norge ført en fast og stødig linje i NVG-saken, og kunne øke norsk andel fra 57 til 65 % - hvilket gir dere et økt inntektsgrunnlag på 300 mill kr i år.

I kolmulesaken er jeg optimistisk for at vi i løpet av høsten skal få på plass en omforent løsning mellom kyststatene, som bringer kolmulefisket under en forsvarlig kontroll, på et forsvarlig nivå.

Jeg mener også det var en viktig seier for like konkurransevilkår at vi fikk på plass felles regler for veiing og vanntrekk for pelagiske leveranser i alle land rundt Nordsjøen, for også å ha nevnt det.

Jeg er også tilfreds med at vi har fått etablert langsiktige forvaltningsstrategier sammen med Russland. Det var intet mindre enn et gjennombrudd vi oppnådde da Storbritannia, Nederland og Tyskland tidligere i år åpnet for havnekontroll.

Nå legger vi ytterligere press på EU for at alle land skal gjøre det samme. Det er en skandale at ikke Spania og Portugal bidrar til å bekjempe det aller største globale fiskeriproblemet, det såkalte IUU-fisket (illegal, unreported and unregulated fisheries) på en mer offensiv måte.

Og her kan vi ta med ghost-fishing-problematikken med det samme – det er ikke lett å forestille seg hvordan de tenker, de som med vilje lar enorme lengder med garn bare bli stående i sjøen. Og de er ikke stort bedre, de som drifter med så store garnmengder at det er helt åpenbart at de ikke kan se etter garn på en skikkelig måte.

Her går i hvert fall hensynet til en bærekraftig høsting, næringsinteressene og de etiske hensyn hånd i hånd, og jeg ønsker alle ansvarlige organisasjoner og myndigheter all lykke i arbeidet for å komme denne styggedommen til livs!

Igjen er min oppfordring til dere å arbeide for at siste rest av ulovligheter innenfor fiskeriene opphører, og at næringen med stor frimodighet kan fremstå med høy etisk profil både i forhold til økonomi og ressursutnyttelse. Hvis ikke vil forbrukerne straffe dere på pungen, og naturen på kvoten!

Og for all del: Det er fortsatt mye igjen å gripe fatt i, på kontrollområdet.

Men vi fikk på plass viktig enighet om fremtidig kontrollarbeid under møtet i den norsk-russiske fiskerikommisjonen i fjor. Så har vi i løpet av året løftet dette på et politisk plan på russisk side, gjennom statsministerens møte med den russiske president og den russiske statsminister, og gjennom min egen dialog med den russiske fiskeriminister.

Vi føler nå at de øverste, sentrale russiske myndigheter tar problemstillingen på alvor, og vil arbeide for å bekjempe ulovlighetene. Jeg håper at dette bereder veien for en god utvikling i samarbeidet med Russland, til glede for oss alle.

Et annet internasjonalt spørsmål av stor betydning for fiskerinæringen, er WTO-forhandlingene. La meg kort minne om at det blir en særdeles utfordrende oppgave å sikre at den kommende regjeringen har en like tydelig satsing på fiskerinæringens offensive interesser, og at ikke landbruksnæringens defensive interesser får førsteprioritet.

Både i forhold til WTO og i forhold til pågående forhandlinger om frihandelsavtaler må fiskeriorganisasjonene passe nøye på at fiskeriinteressene ikke taper i forhold til landbruk.

Global konkurranse

Og i forlengelsen av det: Den globale konkurransen merkes i ethvert fiskevær og på enhver fiskebåt. Da kan vi ikke lenger bare ha et nasjonalt perspektiv på det vi driver med.

FKO
FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET

Verdier fra havet – Norges framtid

Global konkurranse

- Markedet er globalt, både mht kjøp av råstoff og omsetning av ferdigprodukter
- Globaliseringen har endret situasjonen for alt næringsliv, også for fiskerinæringen
- Det kreves
  - ✓ Markedsforståelse
  - ✓ Markedstilpasning
  - ✓ Profilerings i markedene

17

Norges Fiskarlags landsmøte – 7. oktober 2005
Fiskeri- og kystminister Svein Ludvigsen

Norske fiskere er i og for seg skjermet mot internasjonal konkurranse når det gjelder tilgangen til fiskeressursene – hvis våre delegasjoner i de årlige bilaterale fiskeriforhandlinger gjør en god jobb.

Men: Som norske fiskere omsetter dere fangst i et marked, hvor prisfastsettelsen påvirkes av en global utvikling. Markedet, og dermed konkurransesituasjonen, er globalt både når det gjelder kjøp av råstoff og omsetning av ferdigprodukter.

Denne globaliseringen har endret rammebetingelsene for alt næringsliv de siste årene, også i vår næring.

Uten sammenligning for øvrig – Storbritannias statsminister Tony Blair sa følgende i sin tale til landsmøtet i Labour forrige uke, fritt oversatt:

”Jeg hører noen si at vi må stoppe opp og diskutere globaliseringen. Man kan like gjerne diskutere om høst bør følge sommer.”

Jeg har nettopp vært i Kina og besøkt bedrifter som viderefører norsk fisk. De diskuterer ikke globaliseringen i Kina. De kaster seg rundt og utnytter de mulighetene som byr seg.

Utviklingen i verden forholder seg ikke til tradisjoner. Den har ingen respekt for fortidens gode rykte, sa Tony Blair.

Utviklingen, enten dere liker den eller ei, krever handling nå. Utviklingen byr på muligheter nå, som bare går til dem som er raske til å tilpasse seg. I dag treffer utviklingen oss rett i pannebrasken. Den som snur seg for å slippe motvinden, vil få trykket i bakhodet neste gang!

Min politikk har blitt kritisert for å være blå høyrepolitikk. Ikke den verste kritikken en høyrestatsråd kan bli utsatt for. Men det vi har gjort, er å ta grep for å møte utfordringen dere møter og allerede har møtt.

Vi slipper ikke unna, uansett hvem som er fiskeri- og kystminister. Dere kommer ikke unna at markedsforståelse, markedstilpasning og profilering, nå og i fremtiden, er avgjørende for å lykkes.

Fiskerinæringens betydning for utviklingen på kysten blir avgjort av om våre bedrifter, og da mener jeg både fartøyer og landbaserte bedrifter, kan hevde seg i den stadig økende internasjonale konkurransen. Styrking av konkurransekraften er derfor avgjørende.

Økt konkurransekraft oppnår vi kun ved effektivisering og tilrettelegging for økt lønnsomhet og

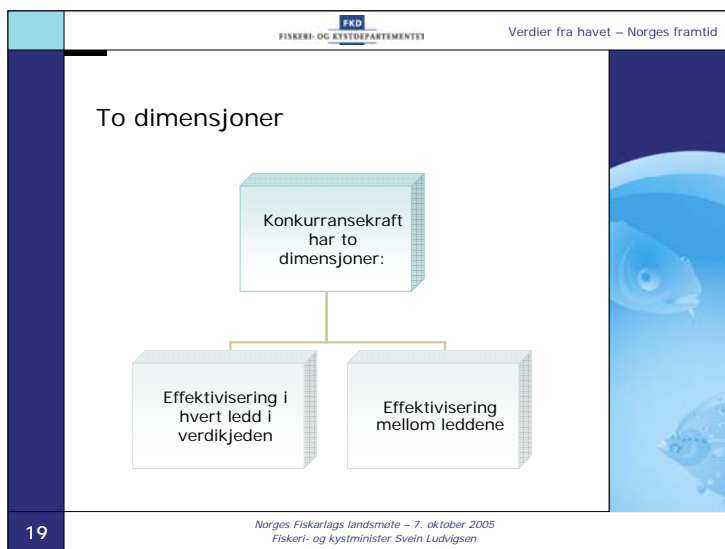
verdiskaping, gjennom hele verdikjeden, fra fjord til bord. En positiv spiraleffekt, som denne illustrasjonen viser, må være målet.

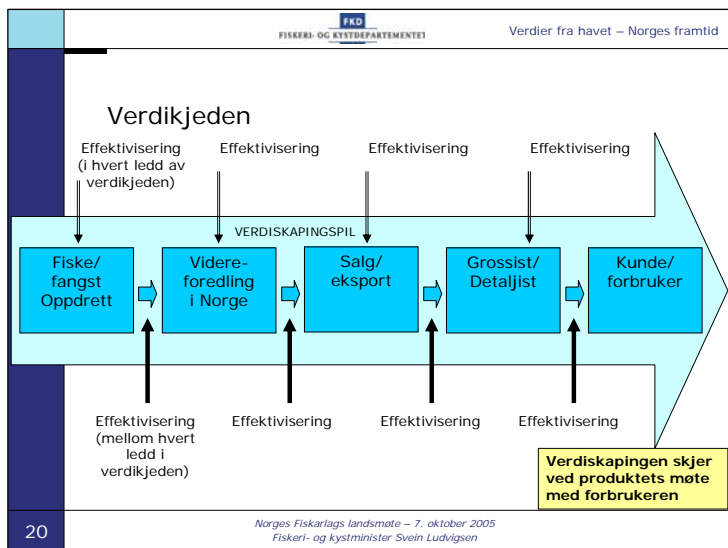
Alle ledd i vår nasjonale produksjonskjede, må være konkurransedyktige.

Vi kan ikke skjule en ikke-konkurransedyktig flåte bak offentlige støtteavtaler. Vi kan ikke skjule en flåte med overkapasitet bak nasjonale særordninger. Vi kan ikke levere produkter av dårlig kvalitet eller til for høye priser – den potensielle kjøper har alternative leverandører.

Det er bare én ting som gjelder; å kunne levere kvalitet til riktig pris og til riktig tid. Og for å være helt ærlig, det er det forbrukerne som avgjør, ikke dere, ikke jeg og ikke fylkespolitikkerne eller opposisjonen på Stortinget.

Vi må se at konkurransekraft har to dimensjoner slik denne figuren viser. Utfordringene er således ikke bare å styrke hvert ledd i verdikjeden, men også å optimalisere samhandlingen mellom hvert ledd for å styrke vår konkurranseevne. Motor, aksling og propell må virke sammen.

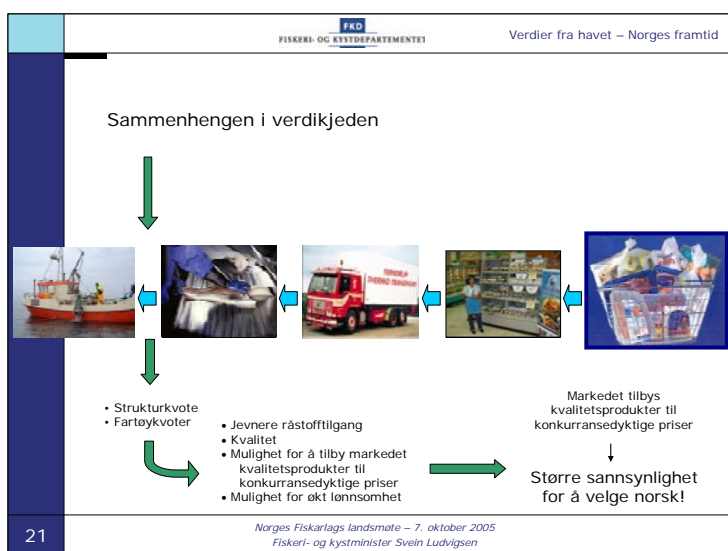

Når jeg har fokusert på strukturtiltak, eller på faste fartøyskvoter, langsiktige leveringsavtaler, kvoteår – og mange andre små og store tiltak – så er det fordi dette bidrar til økt lønnsomhet for flåten.

Men også fordi det bidrar til jevnere råstoff tilgang for industrien og høyere kvalitet på fangsten – altså økt lønnsomhet for fiskeindustrien – og videre i en velsmurt verdikjede.

Fokus er flyttet fra råvareperspektivet, til markedspektivet. Om det er bare én ting som blir stående etter meg, så håper jeg det blir dette:

Fokuset må være på markedspektivet.

Dette vil jeg illustrere ved hjelp av denne verdikjeden.

En strukturtilpasset flåte som fisker med fartøyskvoter, gir ikke et høyere kvantum råstoff til landindustrien. Men når vi unngår kappfiske og dårlig kvalitet, slik situasjonen ofte var tidligere, kan bedriftenes produksjon holdes mer stabil over året.

Jevnere tilgang på råstoff, av høyere kvalitet, over større deler av året, gir industrien bedre mulighet til å produsere produkter som både gir økt sysselsetting og høyere verdiskaping. Kappfiske gjør at industrien som følge

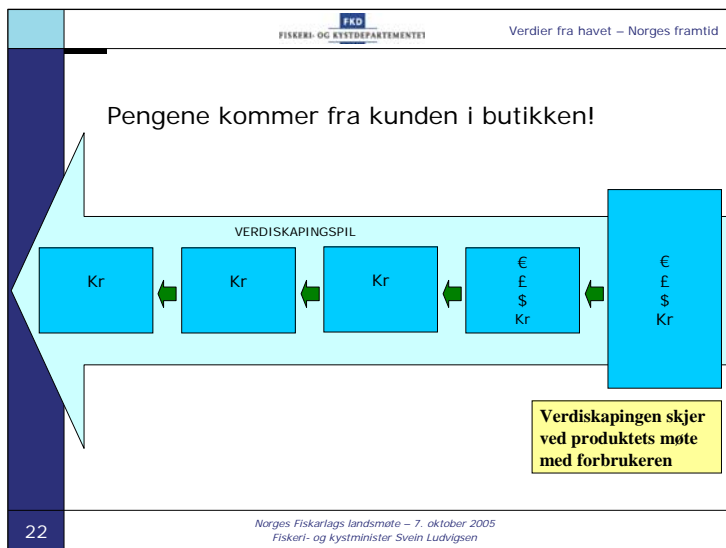
av store kvanta fisk på kort tid, må produsere produkter som har lav verdiskaping.

Får vi en mer effektiv drift både i flåten og i industrien, vil vi være bedre på å tilby markedet kvalitetsprodukter til konkurransedyktige priser. Dermed er det større sjans for at forbrukere verden over velger norsk!

Gjennom strukturordningen har flåten og industrien dermed fått en mulighet til å arbeide seg frem til en konkurransedyktig struktur for fremtiden.

For det er ingen tvil om at norsk fiskerinæring kan være konkurransedyktig.

Gjør vi ting riktig, er det knapt noen andre nasjoner i verden som vil ha samme forutsetninger som oss, til å være en stabil leverandør av produkter av høy kvalitet. Disse naturgitte forutsetningene har Norge alltid profitert på, og det skal vi gjøre også i fremtiden.

Vår motivasjon må være at verden skal velge norsk sjømat! For som jeg sa innledningsvis: verdiskapingen skjer først når sluttforbruker velger vårt produkt. Det er da det kommer penger tilbake i verdikjeden, til fisker.

I hvilken grad forbrukere verden rundt velger norske sjømatprodukter, bestemmer næringens betydning for kystens fremtid.

Avslutning

La meg så til slutt reflektere over hvorfor det er nødvendig å videreføre de politiske veivalgene.

FKG
FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET

Verdier fra havet – Norges framtid

Den bakenforliggende begrunnelsen

- Økt lønnsomhet og verdiskaping, gjennom hele verdikjeden, fra fjord til bord
- Utgangspunktet: De unike mulighetene som naturen har gitt
- Balansere den frihet som den enkelte må ha, samtidig som det legges til rette for at den enkeltes valg gir høyest verdiskaping for kystsamfunnet og nasjonen
- Krever at alle ledd sees i sammenheng

23

Norges Fiskarlags landsmøte – 7. oktober 2005
Fiskeri- og kystminister Svein Ludvigsen

Jobben er rett og slett ikke ferdig. Det er enda et stykke vei å gå før lønnsomheten og internasjonal konkurransekraft er sterk nok til å vinne i krevende globale markeder.

Den viktigste jobben en fiskeri- og kystminister har, er å skape konkurransedyktige rammevilkår med fokus på et helhetlig verdikjedeperspektiv. Næringen er ikke sterkere enn det svakeste leddet.

Vi er velsignet med et godt utgangspunkt. Vår natur gir oss unike muligheter.

En bærekraftig forvaltning av havets ressurser – kombinert med en tradisjon for nyskaping og utvikling i skjæringsfeltene mellom fisker og båtbygger, mellom fisker og redskapsutvikler, mellom fisker og fiskeselger – må være grunnsteinen i den videre utvikling langs kysten.

Motoren i denne utviklingen er imidlertid at fiskeren tjener penger. Penger som investeres i ny utvikling. Slik det alltid har vært.

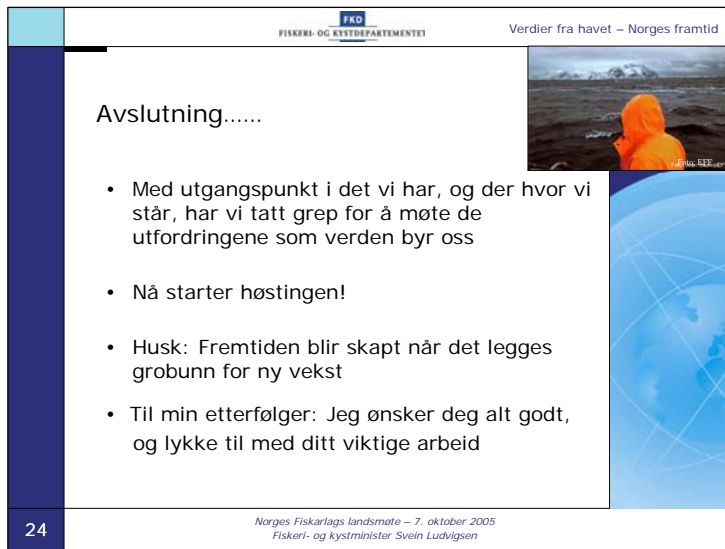
Men skal motoren tjene sitt formål, så må kraften overføres til propellen, og skroget må være bygget både for lasteevne og fart. Derfor er det så viktig å se alle ledd i næringen i et samspill.

FKD
FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET   Verdier fra havet – Norges framtid

Avslutning.....

- Med utgangspunkt i det vi har, og der hvor vi står, har vi tatt grep for å møte de utfordringene som verden byr oss
- Nå starter høstingen!
- Husk: Fremtiden blir skapt når det legges grobunn for ny vekst
- Til min etterfølger: Jeg ønsker deg alt godt, og lykke til med ditt viktige arbeid

24   Norges Fiskarlags landsmøte – 7. oktober 2005
Fiskeri- og kystminister Svein Ludvigsen

Derfor har vi gjort det vi har gjort. Med utgangspunkt i det vi har, og der hvor vi står, har vi tatt grep for å møte utfordringen som verden byr oss – i stedet for å delta i debattforum hvor vi kan skjelle ut motstanderne, fordi vi ikke liker utfordringen. De gamle romerne drepte budbringeren når de ikke likte budskapet. Vi har litt romerske tilstander i fiskeripolitikken.

Jeg er svært takknemlig for at dere har jobbet sammen med meg, for å realisere mulighetene til økt verdiskaping, økt lønnsomhet og vekst i fiskerinæringen.

Det tjener fiskerinæringen til ære at Norges Fiskarlag har innsett at fremtiden ikke skapes ved fortsatt å krangle om hvordan armod skal fordeles. Fremtiden skapes ved å legge grobunn for ny vekst.

Jeg gleder meg over alt hva jeg har fått ta del i, gjennom 16 år på Storting og i regjering. Jeg går ut av Fiskeri- og kystdepartementet etter 4 år, med stor tilfredshet og glede. Jeg har en spennende jobb å gå til.

Jeg vil heim.

Derfor sier jeg til min etterfølger, jeg ønsker deg alt godt. Du vil oppleve lojale og kunnskapsrike medarbeidere i Fiskeri- og kystdepartementet. De er godt oppdratt, for å si det sånn!

Og til dere: takk for meg, og lykke til fremover med en fantastisk spennende næring som har bruk for de skarpeste hjernene og de flinkeste fingrene.

Nå går jeg. Bordet er ryddet. Sammen har vi dekket bordet for en ny bordsetting. Velbekomme.